

A proszę was, bracia,
w imieniu Pana naszego, Jezusa Chrystusa,
abyście wszyscy byli jednomyślni
i aby nie było między wami rozłamów,
lecz abyście byli zespoleni
jednością myśli i jednością zdania.

I list do Koryntian 1:10

Kazanie: Arkadiusz Jurgielajtis

NADCHODZĄCE WYDARZENIA

PAŹDZIERNIK						
Poniedziałek	Wtorek	Środa	Czwartek	Piątek	Sobota	Niedziela
1	2 Coffee H.	3	4	5 Gr.dom.	6	7
8	9 Coffee H.	10	11	12 Gr.dom.	13	14
15	16 Coffee H.	17	18	19 Boży czas	20 Boskie dziewczyny	21
22	23 Coffee H.	24	25	26 Gr.dom.	27	28

19.10. - Boży czas - spotkanie modlitewno - uwielbieniowe, godz. 18³⁰.

20.10. - Boskie dziewczyny - spotkanie dla kobiet, godz. 17⁰⁰.

Każdy wtorek - Coffee House, Reszel, godz. 16⁰⁰.

Każdy piątek - grupa domowa, godz. 18³⁰, mieszkanie w zborze.

PROŚBY O MODLITWĘ

▪ **zbawienie:**

- męża Marysi Pietrzak.
- całej rodziny Ewy Brzostek.
- Andrzeja D. (męża Ani).
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Tadeusza W. (taty Joli i Jarka).
- Lilli R. (żony Mirka).
- męża Bogumiły Panfil.
- rodziców Darka Biłdy.
- taty i brata Moniki Czerwonki.
- Justyny J. (żony Marcina Dominika).

▪ **zdrowie:**

- Agnieszki Z.
- Kasi K.
- Danuty K. (mamy Mirka i Roberta).
- Patrycji i Magdy Owierczuk.
- Marianny i Jerzego Zakrzewskich.
- Alfredy Kopaczel.
- Bogumiły Panfil.

- o błogosławieństwo, pokój i bezpieczeństwo dla Adolat i Dilafruz;
- uzdrowienie i wzrost duchowy Rafała (bratanka Lucyny Tęczy);
- o błogosławieństwa, Boże prowadzenie dla Władysława i Krystyny Plewińskich, będących na misji za granicą;
- o błogosławieństwo, Bożą opiekę i prowadzenie dla Marysi Pietrzak.

REFLEKSJA

Jak żyć

Brońcie biedaka i sierotę, pokornemu i nieszczęsnemu przyznajcie rację.

Księga Psalmów 82:3

Bóg zwraca się tu do ziemskich sędziów, którzy czuli się jak bogowie, gdyż od ich decyzji zależały ludzkie losy. Jeżeli jesteś przełożonym (przełożoną), to czy pamiętasz o tym, by traktować podwładnych w sposób nacechowany życzliwością i sprawiedliwością? Psalmista wymienia osoby najsłabsze w ówczesnym społeczeństwie.

Czy jesteśmy gotowi udzielić praktycznej pomocy bliźnim, którzy są w autentycznej potrzebie?

ROZWAŻANIE

Obrazy i cechy Kościoła

Autor: Edward Czajko

Część 2/2

Kontynuacja z poprzedniego wydania

*„Wierzymy w jeden Kościół,
święty, powszechny i apostołski”.*

Inne obrazy kościoła

Nowy Testament zawiera jeszcze szereg innych metaforycznych opisów Kościoła. Na początku Kościół był traktowany w łonie judaizmu jako „sekta nazarejczyków” (Dz 24,5). Sami chrześcijanie woleli się uważać za należących do „Drogi” (Dz 9,2; 19,9.23; 22,4; 24,14). Gdy Paweł pisał swoje listy do różnych zborów, zwracał się do nich jako do „świętych” (Rz 1,7 i in.). Przy wielu okazjach ludziom Kościoła przypominano, że są „świadkami” (Dz 1,8), „współobywatelami” (Ef 2,19), „żołnierzami Jezusa Chrystusa” (2 Tm 2,3), „szafarzami łaski” (1 P 4,10), „pielgrzymami i uchodźcami” na tym świecie (1 P 2,11). Mają też widzieć samych siebie jako stanowiących „ród wybrany, królewskie kapłaństwo, naród święty, nabyty lud Boga” (1 P 2,9).

Przejdźmy teraz do omówienia tego artykułu naszego wyznania wiary, który głosi, że „wierzymy w jeden Kościół, święty, powszechny i apostołski”.

Kościół jest jeden

Po pierwsze więc, Kościół jest jeden. Gdy Chrystus powrócił do nieba, pozostawił po sobie grupę swoich naśladowców w Jerozolimie, która to grupa była zjednoczona w jednym Kościele. Następnie dzięki skutecznemu głoszeniu ewangelii w całym ówczesnym cesarstwie rzymskim, wspólnoty chrześcijan powstawały w różnych częściach imperium i w różnych kulturach. Zbory w Judei składały się głównie

z Żydów, którzy uwierzyli w Chrystusa. Ich styl nabożeństwa, w którym miejsce centralne zajmowały czytanie i wyjaśnianie Pisma, był wzorowany na żydowskiej synagodze, bo z niej się przecież wywodzili. Z drugiej strony zaś, na przykład zbór w Koryncie składał się w dużej części z pogan i ich styl nabożeństwa był mniej formalny. Różnice co do stylu nabożeństwa czy też różne dary duchowe nie zagrażały jedności Kościoła. Zagrażali mu tylko heretycy nauczyciele, wywodzący się czy to z Żydów (legalizm), czy to z pogan (gnostycyzm).

Chrystus nauczał, że gdy człowiek narodzi się z Ducha, staje się dzieckiem Boga i jest włączony w Chrystusa w jednym Duchu (por. 1 Kor 6,17). Znacząco to, że cała istota wierzącego w Chrystusa złączona jest z Bogiem. Skutkiem tego jest zmiana jego postępowania. Ulegają też zmianie jego wartości i poglądy. Ponadto człowiek wierzący w Chrystusa zjednoczony jest nie tylko z Chrystusem w jednym Duchu, ale jest też złączony ze wszystkimi, którzy doznali tej samej przemiany.

Chrystus modlił się o jedność dzieci Bożych: „Aby wszyscy byli jedno, jak Ty, Ojcze, we mnie, a Ja w tobie, aby i oni w nas jedno byli, aby świat uwierzył, że Ty mnie posłałeś. A Ja dałem im chwałę, którą mi dałeś, aby byli jedno, jak my jedno jesteśmy. Ja w nich, a Ty we mnie, aby byli doskonali w jedności, żeby świat poznał, że Ty mnie posłałeś i że ich umiłowałeś, jak i mnie umiłowałeś” (J 17,21-23).

Jego modlitwa nie odnosiła się jedynie do tych, którzy już byli Jego

uczniami. Chodziło Mu także o jedność wierzących w stuleciach następujących. Jedność, o którą modlił się Chrystus, jest porównywalna z jednością istniejącą w Trójcy. Przedstawia ona „jedność Ducha”, o której pisał Paweł (por. Ef 4,3). Rzecz jasna, ta modlitwa obejmuje prawdziwych wierzących, którzy są naprawdę członkami Ciała Chrystusowego.

Ta jedność przekracza granice rasowe, płciowe, klasowe, narodowe (por. Ef 3,28). Duchowa jedność może istnieć i rozwijać się bez uniformizmu (ujednoczenia). Różnorodność nie musi zagrażać jedności (por. 1 Kor 12,4-6). Jedność, o której mówi Nowy Testament, nie jest tworzona, lecz ma być zachowywana. Jej sprawcą jest Duch Święty. Kościół jest jeden, ponieważ Chrystus, Jego Pan, jest jeden. Wszyscy zaś, którzy są złączeni z Chrystusem, są w jedności ze sobą nawzajem.

Pozwolę sobie tutaj na dłuższy cytat z pracy I. Howarda Marshalla: „Kościół powinien być jednością. Nowy Testament zna tylko jeden Kościół, gdyż Chrystus nie może być rozdzielony pomiędzy rywalizujące ze sobą grupy chrześcijan (1 Kor 1,10.13). A skoro jest tylko jeden Kościół, znajdujący swój zewnętrzny wyraz w postaci lokalnych grup wierzących, z których każda może być nazwana Kościołem, znaczy to, iż te lokalne, miejscowe Kościoły mają współżyć w miłości.

Podział Kościoła w Nowym Testamencie ma charakter geograficzny, a nie doktrynalny i organizacyjny. Nasze współczesne pojęcie „denominacji”

jest całkowicie obce Nowemu Testamentowi. A zatem, tak jak poszczególni chrześcijanie powinni wzajemnie się miłować i służyć sobie, tak samo mają odnosić się do siebie wzajemnie Kościoły lokalne. Nie znaczy to, że wszystkie Kościoły lokalne muszą koniecznie wszystko wykonywać w identyczny sposób. Znaczy to jednakże, że wszystkie Kościoły lokalne powinny się wzajemnie miłować i wspólnie dążyć do tego, aby Bóg był uwielbiony.

Jest możliwe, iż Kościoły - tak jak i poszczególni chrześcijanie - mogą popaść w błąd lub w grzech. W takich wypadkach obowiązkiem chrześcijan jest powiedzieć prawdę w miłości oraz starać się przywrócić jedność wiary, która została zerwana. W wypadkach krańcowych może okazać się konieczne zastosowanie tak drastycznych miar (por. Ga 1,8), jak podczas Reformacji [*jak i podczas innych ruchów przebudzeniowych - przyp. autora E. Cz.*]. Ale podjęcie takich kroków należy rozważyć jedynie wówczas, kiedy wszystkie inne środki przywrócenia prawdy, miłości i jedności Kościoła zawiodły¹.

Kościół jest święty

Po drugie, Kościół jest święty. Słowem „święty” najczęściej oddaje się w przekładach niektóre wyrazy pochodne od hebrajskiego *kadosz* i greckiego *hagios*. Obydwa te słowa pierwotnie odnoszono do bogów jako istot, którym słusznie należy się nabożna cześć, albo do istot, które były godne uwielbienia.

W szerszym znaczeniu oznaczają one osoby i rzeczy, które mają szczególną więź z tymi bóstwami. Ponieważ stosunek ten sytuował tego rodzaju osoby i rzeczy poza sferą skażonego świata, musiały być rytualnie czyste, żeby mogły pełnić szczególną funkcję w kulcie bogów².

Pismo naucza, że święty jest Bóg, co znaczy, że jest On inny niż stworzony porządek i przewyższa wszystko, co do tego porządku należy. I dlatego Bogu należy się zbożna cześć i uwielbienie. Jezus, Syn Boży, nazwany jest „Świętym Boga” (Mk 1,24; Dz 3,14). Kościół jest święty, bo należą do niego święci ludzie, święci nie przede wszystkim w sensie moralnym, ale w sensie szczególnego wyróżnienia ich jako ludzi Bożych. Ludzie należący do Kościoła są święci, ponieważ zostali przeznaczeni dla Boga, są Jego własnością (Rz 1,7).

Należy jednakże pamiętać, że Pismo - zarówno Stary, jak i Nowy Testament - nie oddziela od słowa „święty” idei moralnych. Z uwagi na to, że Bóg jest święty, czyli doskonały w dobroci, sprawiedliwości, miłości i czystości, oczekuje, że Jego lud, Jego wybrani będą starali się prowadzić święte życie (Kpł 19,2-18; 1P 1,16: „Świętymi bądźcie, bo Ja jestem święty”). Pismo Święte, podstawa naszej nauki wiary, przedstawia ścisły związek religii z moralnością.

Kościół jest powszechny

Po trzecie, Kościół jest powszechny (gr. *kath' holou* - odnoszący się

do całości; stąd łac. *catholicus*). Ignacy z Antiochii (zm. ok. 110 r. po Chr.) jako pierwszy użył określenia „Kościół Powszechny” w odniesieniu do uniwersalizmu Ciała Chrystusa. Według niego powszechność wiary chrześcijańskiej, ucieleśnionej we wspólnocie ludzi wszystkich ras i kultur, jest konieczną konsekwencją ewangelii. Apostolskie świadectwo o Chrystusie ma powszechne znaczenie, a Chrystusowe przyście na świat jest wydarzeniem odnoszącym się do każdego człowieka. W nim zawiera się Boża oferta zbawienia dla wszystkich ludzi. I chociaż zjawił się On w określonym czasie i miejscu w historii świata, to przekracza czas i za pośrednictwem wspólnoty, która nosi Jego imię, wzywa wszystkich ludzi do społeczności z sobą.

Cyryl z Jerozolimy (ok. 315-387) mówi, że Kościół jest powszechny, gdyż rozciąga się na cały świat, od krańca do krańca ziemi. Jest powszechny, gdyż naucza prawd, które człowiek powinien znać i które dotyczą spraw widzialnych i niewidzialnych, zarówno niebiańskich, jak i ziemskich. Kościół jest powszechny, bo doprowadza do posłuszeństwa wiary cały rodzaj ludzki, rządzących i rządzonych, ludzi wykształconych oraz ludzi nieuczonych i prostych³. Kościół jest powszechny, bo nie odnosi się do jednej kultury czy jednego narodu - jak w okresie Starego Przymierza - lecz jest wielokulturowy i wielonarodowy. W Chrystusie „nie masz Żyda ani Greka, nie masz mężczyzny niewolnika ani wolnego, nie masz

mężczyzny ani kobiety” (Ga 3,28). Kościół jest powszechny, gdyż jest Kościołem dla wszystkich.

Kościół jest apostołski

Po czwarte, Kościół jest apostołski. Jest apostołski, bo został zbudowany „na fundamencie apostołów i proroków, którego kamieniem węgielnym jest sam Chrystus Jezus” (Ef 2,20). Kościół został założony przez apostołów i nadal jest - i ma być - wierny nauce apostołów podanej w ich pismach, które obecnie stanowią Nowy Testament. Prawdziwa apostołskość Kościoła zależy więc od akceptacji prawd głoszonych przez apostołów, a także od prowadzenia takiego życia, którego nauczali i którego byli przykładem. To o tym Kościele Chrystus powiedział, że „bramy piekielne nie przemogą go” (Mt 16,18). Przeżył on i przeżyje w przyszłości wszystkich swoich prześladowców.

„Co odróżnia wspólnotę [*chrześcijańską - przyp. autora E.Cz.*] od wszystkich innych obcowań o charakterze naturalnym czy też historycznym? Można najpewniej rzec: to mianowicie, że jest to ecclesia apostołka, tj. Kościół opierający się na świadectwie Apostołów, podający to świadectwo dalej i zawiązany, i wciąż od nowa się zawiązujący przez to, że słyszy owo świadectwo apostołskie”⁴.

¹ I. Howard Marshall, *Christian Beliefs*, London 1963, s. 74-75.

² *Słownik wiedzy biblijnej*, Warszawa 1997, s. 753.

³ Por. F.J.Q Taylor, *The Church of God*, London-Edinburgh, 1946, s. 114-115.

⁴ Karl Barth, *Dogmatyka w zarysie*, Warszawa 1994, s. 145.

DOBRE SŁOWO

Módl się przed kryzysem

Autor: David Wilkerson (1931-2011)

Kiedy Jezus chodził po ziemi, był dostępny dla wszystkich. Nauczał w synagogach, na wzgórzach, na łodzi, uzdrawiając chorych i czyniąc cuda. Podnosił głos na ucztach, wołając: „Ja jestem wodą żywą! Przyjdźcie do mnie, a ja zaspokoję waszą pragnącą duszę.” Każdy mógł przybliżyć się do niego i być zadowolony. Ale zaproszenie Pana było zazwyczaj ignorowane.

Jezus mówił do ludzi: „Jeruzalem, Jeruzalem, które zabijasz proroków i kamienujesz tych, którzy do ciebie byli posłani, ileż to razy chciałem zgromadzić dzieci twoje, jak kokosz zgromadza pisklęta swoje pod skrzydła, a nie chcieliście!” (Mt 23,37). Mówił do Izraela: „Jestem teraz dostępny dla was. Powiedziałem wam, abyście przyszli do mnie po uzdrowienie i zaspokojenie waszych potrzeb, ale nie chcieliście.”

Jezus zareagował na odrzucenie przez ludzi, deklarując: „Parcie! Wasz dom zostanie pusty” (23:38). Słowo, które Jezus użył jako pusty, oznacza samotność, bezowocność i zniszczenie. Mówi: „Wasze życie zborowe, wasze domy, wasze duchowe chodzenie wyschną i umrą.”

Naszego niebiańskiego Ojca głęboko obchodzą troski jego dzieci. Kiedy my napotyamy trudne czasy, on nas zachęca, byśmy przybliżyli się do niego i mówi: „Przyjdź, wylej swoje potrzeby i narzekania przede mną, a ja wysłucham i odpowiem.” On chce, byśmy go pragnęli, jak powiedział psalmista: „Jak jeleń pragnie wód płynących, Tak dusza moja pragnie ciebie, Boże!” (Psalm 42:2).

Nie czekaj, aż przyjdzie kryzys, by przybliżyć się do Boga. On chce, byś stale wylewał swoje serce przed nim w miłości i adoracji.

Za: worldchallenge.org

* * *

A może jesteś w takiej sytuacji, w jakiej ja byłam wiele lat temu. Regularnie chodziłam do kościoła. Wierzyłam, że Jezus umarł za mnie. Wierzyłam, że mam zbawienie z łaski, a nie przez uczynki, lecz mimo tego nie rozwijałam się, nie wzrastałam. Szłam do kościoła, wracałam do domu i nic się w moim życiu nie zmieniał. Szłam do kościoła, wracałam do domu i moje życie było takie samo. Nasza relacja z Bogiem nie opiera się na wizycie w kościele w niedzielny poranek. 45 minut lub godzina spędzona w budynku, w którym uczestniczymy w określonym rytuale nie zapewni ci więzi z Bogiem. Musisz zaprosić Go do każdej dziedziny twojego życia...

- Joyce Meyer

WSPIERAJMY MISJE

Zachęcamy do finansowego wspierania misjonarzy. Każda złotówka jest ważna!

Misje prowadzone na wschodzie, Tłumaczenia Biblii	Nr konta: 32 1050 1096 1000 0001 0178 4874 Biblijne Stowarzyszenie Misyjne ul. Cieszyńska 47, 43-450 Ustroń
Misje prowadzone na Bliskim Wschodzie przez zbór w Rabce.	Nr konta: 93-10203466-0000950200296608 z dopiskiem: „Misje” Kościół Chrześcijan Baptystów ul. Roztoki 9, 34-700 Rabka-Zdrój
Misja w Yorku (Wielka Brytania) Krystyna i Władysław Plewiński	Nr konta: 06 1020 3639 0000 8302 0011 6152 z dopiskiem: „Wsparcie misji w Yorku” Władysław Plewiński
Fundacja SNAP - stop narkomanii, alkoholizmowi, przemocy. Elżbieta Maria Stępniaik	Nr konta: 43 1090 2590 0000 0001 3365 6687 BZ WBK

WAŻNE INFORMACJE

PASTOR	Arkadiusz Jurgielajtis , tel.: 517 524 520 e-mail: <i>jurgielajtis@op.pl</i>
CZŁONKOWIE RADY ZBORU	Władysław Plewiński, Oleg Owierczuk, Michał Karczewski
BIBLIOTEKA	Ania Jurgielajtis, Kasia Werkowska
REDAKCJA STRONA WWW	Marta Jurgielajtis , tel.: 509 963 995, e-mail: <i>jurgielka@gmail.com admin@kz.ketrzyn.pl</i>
NABOŻEŃSTWA	Niedziela: godz. 10 ⁰⁰ , środa: godz. 18 ⁰⁰ .
SPOTKANIE MODLITEWNE	Codziennie (z wyjątkiem środy): godz. 20 ⁰⁰ oraz w niedzielę: godz. 8 ⁰⁰ .
GRUPA DOMOWA	Mieszkanie w zborze, piątek: godz. 18 ³⁰ .
BOSKIE DZIEWCZYNY	Spotkanie dla kobiet, jedna sobota w miesiącu, godz.: 17 ⁰⁰ .
COFFE HOUSE	Reszel, wtorek, godz.: 16 ⁰⁰ .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. I)	Zajęcia prowadzą zamiennie Kasia Werkowska i Jarek Werkowski .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (dzieci starsze - gr. II)	Zajęcia prowadzą zamiennie Ania Jurgielajtis, Marta Jurgielajtis i Dawid Kondratowicz .
SZKÓŁKA NIEDZIELNA (zerówka i kl. I-III)	Zajęcia prowadzi Agnieszka Karczewska .
GRUPA NAJMŁODSZYCH	Opiekę sprawuje Marta Jurgielajtis (młodsza) .
KONTO BANKOWE	Mazurski Bank Spółdzielczy S.A. Giżycko 77 9343 0005 0013 8569 2000 0010
ADRES	ul. Powstańców Warszawy 33, 11-400 Kętrzyn
WWW	www.kz.ketrzyn.pl
EMAIL	betel@kz.ketrzyn.pl

Biuletyn jest bezpłatnym tygodnikiem Kościoła Zielonoświątkowego w Kętrzynie